

I-6. КОВАЛЬ / KOVAL' / THE BLACKSMITH

Іван Франко / Ivan Franko

У	долині	село	лежить,
U	dolyni	selo	lezhyt',
In	the valley	a village	lies,

Над	селом	туман	дрижить,
Tad	selom	tuman	dryzhyt',
Above	the village	a fog	trembles,

A	на	горбі	край	села
A	na	horbi	kraj	sela
And	on	the hill	near	the village

Стоїть	кузня	немала,
Stojit'	kuznja	nemala,
Stands	a smithy	not small,

A	в	тій	кузні	коваль	клепле,
A	v	tij	kuzni	koval'	kleple,
And	in	that	smithy	a blacksmith	rivets,

A	в	коваля	серце	тепле,
A	v	kovalja	sertse	teple,
And	has	the blacksmith	a heart	warm,

A	він	клепле	та й	співа,
A	vin	kleple	ta j	spiva,
And	he	rivets	and	sings,

Vsix	до	кузні	ізви́ва:
Vsikh	do	kuzni	izzyva:
All	to	the smithy	[he] calls:

“Ходіть,	люди,	з	хат,	із	поля!
“Khodit',	ljudy,	z	khat,	iz	polja!
“Come,	people,	from	houses,	from	the field!

Тут	кується	краща	доля.
Tut	kujet'sja	krashcha	dolja.
Here	is being forged	a better	fate.

Ходіть,	люди,	порану,
Khodit',	ljudy,	poranu,
Come,	people,	early,

Вибивайтесь	з	туману!"
Vybyvajtes'	z	tumanu!"
Break free	from	the fog!"

Та	тумани	хитаються,
Ta	tumany	khytajut'sja,
But	the fogs	sway,

І	над	селом	згущаються,
I	nad	selom	z-hushchajut'sja,
And	above	the village	[they] thicken,

	Залягають	по	полях,
	Zaljahajut'	po	poljakh,
[They]	sprawl	over	the fields,

Щоб	затьмити	людям	шлях.
Shchob	zat'myty	ljudjam	shljakh.
To	obscure	for people	the path.

Щоб	закрити	їм	стежини
Shchob	zakryty	jim	stezhyny
To	close	to them	the pathways

Ті,	що	вгору	йдуть	з	долини
Ti,	shcho	vhoru	jdyt'	z	dolyny
Those,	who	upward	go	from	the valley

В	тую	кузню,	де	кують
V	tuju	kuznju,	de	kujut'
To	that	smithy,	where	[they] forge

Яснү	зброю	замість	пут.
Jasnu	zbroju	zamist'	put.
Bright	weapons	instead of	shackles.